

Skridt videre, saaledes at Loven kun kom til at indeholde en Bemyndigelse for Byraadene i Kjøbstæderne til at de, forsaavidt de fandt, at der i en By var nogen Anledning til at forhøje Skatten, kunde lade en saadan Forhøielse indtræde. Jeg skal bemærke, at der vil fremkomme ganske forunderlige Forhold, dersom denne Lov kommer til at gaae igjennem, saaledes som den foreligger. Man vil nemlig see, at man her har undtaget — det staaer ikke udtrykkelig i Loven, men det er fremhævet i Motiverne — de Kjøbstæderne underliggende Landdistrikter. Nu er det Tilfælde, at Landdistrikterne i forskjellige Communer grænde meget tæt op til selve Byen. Saaledes har der f. Ex. i Odense Commune paa Grund af Jernbaneanlægget paa Landdistriktets Grund reist sig et heelt lille Dvarteer, som kun ved en 3 Alen bred Sti er skilt fra Byen. Der vil altsaa Forholdet stille sig saaledes, at paa den ene Side af denne Sti koster en Hund 2 Rd., medens den paa den anden Side af Stien slet Intet koster. Der vil komme endnu andre Forhold frem, idet man har taget Kjøbstædernes udenbys Grunde med. For at holde mig til den samme Commune, saa er der Kjøbstadgrunde, som ligge henved en halv Mil fra Byen, hvorpaa der er Bygninger, som altsaa i Virkeligheden høre til Kjøbstaden. Efter Lovforslaget ville altsaa de, der boe i Landsognet, kunne holde Hunde gratis, hvorimod de, der boe paa en Kjøbstadgrund, som ligger henved en halv Mil fra Byen, skulle betale 2 Rd. for en Hund. Man kan dertil svare: Ja, dette Forhold er allerede tilstede, idet Hundeskatten ogsaa nu er ordnet saaledes, at man skal betale den i Byen og derimod ikke i Landdistrikterne; men jeg mener kun, at, naar man overhovedet vil røre ved et saadant Forhold, saa er det rettest at gjøre det paa en saadan Maade, at det kan blive tilfredsstillende; ellers bør man hellere lade det blive staaende, saaledes som det er. Det kan vel siges at være en Bagatel, om Beboeren af Byen betaler 2 Rd., og den, som boer tæt derved, slet Intet,

men jeg skal dog tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at hvor ubetydelige end saadanne Ting i sig selv ere, kunne de dog have deres Betydning i Forholdet mellem By og Land. I denne Tid er det jo Tilfældet, at der i flere Kjøbstæder føres Forhandling om Gjennemførelsen af Loven af 1863, hvorefter der skal fastsættes bestemte Grændser for Byerne. Det var jo naturligt, at Grændsereguleringscommissionen, da den traadte i Virksomhed, gjerne vilde inddrage dette lille Stykke, som jeg nys nævnte, dette nye Dvarteer under Byen. Man var i Virkeligheden ogsaa halvveis kommen overeens om Inddragelsen, idet det blev tilsagt Beboerne, at man i et vist Næremaal vilde lade dem være frie for højere Skatter; men saa bleve alle Beboerne hørt, og saa sagde de: nei; thi naar vi gaae ind paa dette, kunne vi f. Ex. ikke holde Svin, og vi faae i det Hele langt strengere Polititilsyn, end vi kunne være tjente med; vi ville derfor ikke; dersom Ministeriet kan tvinge os, saa ere vi jo nødsagede dertil, men ellers ville vi ikke. Det er saadanne smaa Forskjelligheder, der gjøre slige Forhold vanskelige at ordne. Jeg skalbe derfor henstille til den ærede Minister, om ikke Loven, dersom den skal gjennemføres, kunde komme til at indeholde en Bemyndigelse for Byraadene til i de Kjøbstæder, hvor det kunde ønskes, at kræve forhøiet Skat af Hunde, hvilken Forhøielse da skulde tilfalde Communekassen. Jeg skal dog ogsaa henstille, om det ikke maatte nærmere blive forklaret, hvad der menes med „Communekasse“, om det er den virkelige Communekasse eller Ræmnerkassen, der sigtes til. Jeg veed vel, at man kan sige, at det er den samme Kasse, og at naar Loven af 1863 bliver gennemført, er det i Virkeligheden den samme; men saaledes som Forholdene ere og i længere Tid ville blive i mange Kjøbstæder, skjelnes der endnu imellem Communekassen og Ræmnerkassen, idet hvad der tilfalder Ræmnerkassen at udrede, bliver lignet paa Grund og Næring, og derimod det, som Communens